

MOTERŲ DIRVA

Rugpiūčio (Aug.) 1955
No. 8

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

M o t e r ų D i r v a

Women's Field

TURINYS — CONTENTS

	Page	
Seimo žinios	3	Moterų Dirva—(Women's Field)
Apšvietos Diena	3	August, 1955, Vol. 39, No. 8.
Sąjungos Garbės Narės	4	Published monthly by A. L. R.
Rekomendacija į Garbės Nares	5	C. Women's Alliance of America,
Rekomendacija į Garbės Nares	6	R. F. D. 2, Putnam, Connecticut,
Mano Knyga	7	Subscription yearly U. S. —
Ką Girdėjome	11	\$2.00. Foreign — \$2.50. Single
Medicinos Pažangos	12	Copy — \$.15. Entered as second
Dirbančių Motinų Vaikų Priežiūra	13	class matter at the Post Office
Mano Kaimynė	14	in Putnam, Conn. under the act
Homes Are Made, Not Bought	16	of March 3, 1879.
Lithuania	17	
The Same As My Mother	19	
What Is A Baby?	19	
Over The Tea Cups	20	
Su Sąjungietėmis	21	

Moterų Dirvos Redakcinė Komisija: — Uršulė Daukantienė, Marijona Čižauskienė, Dale Murray.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

Tel. Worc. PL. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva" (Women's Field) to:

Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

SEIMO ŽINIOS

Moterų Sąjungos Seimas Rugp. 15 — 18 d.

A. L. R. K. Moterų Sąjungos 26-tasis seimas įvyks Worcester, Massachusetts, Šv. Kazimiero parapijos salėje, kampas Providence ir Waverly Sts.

Sekmadienį, rugpiūčio 14 d., 1955 m. — *Apšvietos Diena*. Atstovės ir dalyvės išklaussys šv. Mišias 9:45 ryte Šv. Kazimiero bažnyčioje.

2 val. p.p. posėdis Šv. Kazimiero parapijos salėje.

7:30 val. vakare, sekmadienį, toje pačioje salėje, delegačių priėmimas.

Rugpiūčio 15 d. pirmadienį, 9:00 val. ryte šv. Mišios, Šv. Kazimiero bažnyčioje.

Po Šv. Mišių 10:30 val. pusryčiai.

11 val. prasidės seimo sesijos.

Pirmadienio vakarą — Koncertas.

Antradienio vakarą — išvažiavimas — piknikas.

Trečiadienio vakarą — Seimo bankietas.

Atstovių registracija — \$15.00. Ta suma apmokės kiekvienos seimo dienos pietus ir vakarienę, parengimus bei programas; pradedant Sekmadienio vakaru iki seimo pabaigos.

Atstovės norinčios apsistoti privačiuose namuose yra prašomos kreiptis laiškų į — Mrs. A. Sidabra, 6 Commonwealth Ave., Worcester 4, Mass.

Rekomenduojame viešbutį — Hotel Bancroft, Franklin St.

Prašom delegates rezervuoti kambarius, rašant į viešbutį, iš anksto.

Viešbutis netoli nuo seimo salės. Busas važiuoja nuo viešbučio iki salės — nereikės keisti — labai patogiu.

Atvykus į Worcesterį traukiniu, važiuoti į viešbutį, imti taxi. Nuo viešbučio — imti busą — "Providence St." — važiuoti iki Šv. Kazimiero bažnyčios — kampas Providence ir Waverly St.

Delegatės, kurios apsigyvensite privačiuose namuose, atvykusios į Worcesterį, *važiuokite į priėmimo centrą* — 32 Arthur St. Čia O. Sidabrienė priims ir nuves į apsigyvenimo vietą.

Seimui sveikinimus siųskite šiuo antrašu: — Mrs. M. Paulukonis, 32 Arthur St., Worcester 4, Mass. ar % St. Casimir's Rectory, 41 Providence St., Worcester 4, Mass.

Dėl informacijų kaslink seimo ir t.t., rašykite — Mrs. M. Paulukonis, 32 Arthur St., Worcester 4, Mass.

Seimo Rengimo Komisija

APŠVIETOS DIENA

Sekmadienį, rugpiūčio 14 d., įvyks Moterų Sąjungos "Apšvietos Diena". Pageidaujama, kad seimo atstovės pasistengtų atvykti šeštadienį ar anksti sekmadienį, dalyvauti posėdyje. Kviečiamos ir visos Sąjungietės ir ne Sąjungietės į "Apšvietos Dieną".

Bus paskaitos, diskusijos ir meninė programa. "Apšvietos Dienos" pirmininkė Marija Židžiūnienė ir jos komitetas uoliai ruošiasi posėdžiui.

SAJUNGOS GARBĖS NARĖS

Nuo seniai yra įprasta laikytis vieno seimo nutarimo — supažindinti sąjungietes su mūsų organizacijos Garbės Narėmis. To gražiai beaugančio skyriaus narsės čia pažymėsime paraidžiui:

Marijona Brenzaitė, Marijona Čižauskienė, Jadvyga Čepulienė, Uršulė T. Daukantienė, Viktorija Elijošienė, Veronika Galnaitė, Marijona Jokubaitė, Veronika Liutkienė, Teklė B. Mažeikienė, Rožė Maziliauskienė, Rozalija Mončiūnienė, Marijona Paukštienė, Elzbieta Paurazienė, Ona Paurazienė, Albina Poškienė, Sofija Sakalienė, Frances Shevets, Ona Sidabrienė, Kotrina Sriubienė, Elena Statkienė, Ona Stepulionienė ir Marijona Vaičiūnienė.

Sveikindamos mūsų Garbės Narses, linkime, kad jos dar ilgai šviestų mums savo pavyzdžiu kaip reikia dirbti ir aukotis organizacijos gerovei.

Garbės Narystė turi tam tikrus reikalavimus ir aprašymus. Girtinas dalykas, jei sąjungietė daug dirba lietuvių ar svetimtaučių organizacijose, bet tai tik pašalinis veikimas ir ne užtai suteikiama jai garbės narystė Moterų Sąjungoj.

Šis skyrius buvo numatytas, (Moterų Sąjungos steigėjų) atžymėti narses ypatingai pasidarbavusias *ugdant ir gerinant* Moterų Sąjungą, arba veikiant Sąjungos vardu ir gerovei kitose organizacijose.

Abelnas nesupratimas tų pagrindinių dėsnių, savo laiku yra išsukęs juokingų incidentų, pavyzdžiu — centro valdybos narė neatlikus sau pavesto darbo, dargi sudarius tokią maišalienę, kad kitai, jos vietą užėmus, reikėjo gerokai padirbėti, kol įvedė šokių tokią tvarką, na ir už paliktą maišalienę, arba geriau sakant, neatsižvelgiant į tokį, atsiprašant "pasidarbavimą" Seimas, be jokios atodairos, vien tik kad buvo pasiūlyta, pakėlė ją į Garbės Narses! Po tulo laiko prarado ji garbės narystę. Sąjungietė gali prarasti savo Garbės Narystę:

- 1) pasitraukdama dėl bet kokios priežasties iš Sąjungos,
- 2) kaip bausmė Seimo uždėdama.

Randasi ir tokių, kurios ilgus metus pirmininkauja kuopoje, tačiau laike jų pirmininkavimo, kuopa netik, kad nepaauga narėmis, nepasižymi veikimu, bet laipsniškai smunka žemyn ir narėmis ir veikla.

Na ir už tokį *neveiklumą* siūloma Sąjungai į Garbės Narses! Ar-gi be-reikia juokingesnio dalyko?

Tikrai jau laikas organizacijos narėms gerai pagalvoti apie šį dalyką — nustatyti griežtus reikalavimus, ir pastatyti Garbės Narių Skyrių ant rimto, garbės verto pagrindo.

Uršulė Daukantienė

APŠVIETOS DIENA — RUGPIŪČIO 14 d. — 2:00 v. p.p.

SEIMAS — RUGPIŪČIO 15 d. — ŠV. MIŠIOS 9:00 val.

SESIJOS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS SALEJE — WORCESTER, MASS.

REKOMENDACIJA Į GARBĖS NARES

Cicero, Illinois
Gegužio 6, 1955

A. L. R. K. Moterų Sąjungos Valdybos Narės:

Moterų Sąjungos laikytam posėdy, kuris įvyko gegužio 2 d., 1955 tarpe svarbesnių mūsų kuopos nutarimų buvo pakeltas klausimas apie Moterų Sąjungos Garbės narystę.

Kada mūsų kuopoj randasi dvi senos narės, kurios yra gana daug pasidarbavę Moterų Sąjungos veikėjų eilėje. Mes čia neminėsimė jų kitus nuveiktus darbus kaip tai dėl Tautos ir Katalikų Bažnyčios, nes tas Moterų Sąjungai nerūpi. Mums tiktai svarbu ką jos yra nuveikę dėl mūsų organizacijos gerovės. Štai jų vardai. Ponia Agnieška Stašaitienė yra ilgametė Sąjungietė nuo vasario 20-tos dienos 1923. Nuo 1923 iki sausio 1938. Jos nuopelnai ir gražūs nuveikti darbai pasiliko Moterų Sąjungos antrojo kuopoje Cicero, Illinois. Nuo sausio 1938 pedsikėlė į 48-tą kuopą ir nuo tos dienos eina kuopos valdybos pareigas. Ji išbuvo Illinois Direktorė per du metus. Už prirašymą naujų narių yra gavus, būdama antrojo kuopoj, dvi dovanas. Per 32 metu ponia Stašaitienė yra buvusi komisijoj beveik visuose Moterų Sąjungos parengimuose.

Petronelė Zakarienė yra organizatorė Moterų Sąjungos 48-tos kuopos Cicero, Illinois. Kuopą sutvėrė iš 18 pašalpos ir pomirtinės narių gegužės 27, 1937 ir nuo tos dienos iki šiandienai eina kuopos valdybos pareigas, yra buvus kuopos pirmininkė, protokolo raštininkė ir dabar eina finansų raštininkės pareigas nuo 1945 iki šiandienai. Ponia Zakarienė per penkis metus ėjo Chicagos Apskričio Iždininkės pareigas, ir daug pasidarbavus tame Apskrityje. Yra buvus Apskričio komisijos narė, kur per television buvo suruošta keletas pasirodymų mūsų Chicagos Sąjungiečių. Per 18 metų ponia Zakarienė buvo viena iš ištikimiausių mūsų Sąjungiečių.

Ponios Zakarienė ir Stašaitienė abi yra tikrai pavyzdys mūsų organizacijoj, abi gana tankiai atstovauja mūsų kuopą kaip atstovės Moterų Sąjungos seimuose, abi yra pasidarbavę dėl surengimo Illinois valstybei du Moterų Sąjungos seimus, vienas seimas buvo Chicagoj, antras buvo Cicero, Illinois! Mes galime drąsiai sakyti, kad tos mūsų dvi Sąjungietės tikrai palaiko mūsų organizaciją prirašydamos kas metą po keletą desėtkų naujų narių. Moterų Sąjungos 48-ta kuopa vienbalsiai nutarė abi viršminėtas nares rekomenduoti į Moterų Sąjungos Garbės nares. Centro Valdyba, kuri dabar yra, gerai pažino abi kandidates, ir žino jų viešą pasidarbavimą Moterų Sąjungos Apskrity ir kuopoje. Prašome Moterų Sąjungos Centro Valdybos narių šį mūsų prašymą apsvarstyti ir pateikti ateinančiam seimui, kuris įvyks rugpiučio m. 1955 metais, Worcester, Mass., 5-toj kuopoje.

Su seseriška meile,
48-tos kuopos Cicero, Illinois
Valdyba. —

Vice-Pirmininkė *Bronė Kazlauskienė*
Protokolo Raštininkė *Mary Genis*

REKOMENDACIJA Į GARBĖS NARĖS

Somerville, Mass.
Gegužio 11, 1955

Gerbiamos, Moterų Sąjungos Centro Valdybos Narės:

Moterų Sąjungos laikytam paskutiniam susirinkime buvo kalbėta apie Moterų Sąjungos Garbės nares. Mes ketvirtos kuopos narės ir Valdyba didžiai įvertindamos mūsų kuopos pirmininkės ponios Anelės Ambrozaitienės darbštumą ir veiklumą Moterų Sąjungoj nuo 1916 metų. Ji yra organizatorė Moterų Sąjungos 22-tos kuopos, kuri susikūrė balandžio 26, 1916, nuo pirmos dienos jina toj kuopoj buvo valdyboj iki rugpiūčio 26-tos dienos 1950 m.

Rugpiūčio 26-tą, 1950 Anelė Ambrozaitienė suorganizavo dabartinę 4-tą kuopą, Somerville, Massachusetts iš 20 pašalpos ir pomirtinės narių. Persikėlė iš 22-tos kuopos į 4-tą kuopą ir per penkis metus eina kuopos pirmininkės pareigas, ir beveik per kiekvieną susirinkimą mūsų garbinga pirmininkė prirašo naujų narių.

Anelė Ambrozaitienė galima sakyti yra viena iš pionier mūsų Sąjungos veikėjų. Ji netiktai veikė Moterų Sąjungos kuopoj bet bendrai veikė mūsų katalikų veikime. Nuo 1916 iki šiai dienai galima būtų parašyti knygą iš ponios Ambrozaitienės darbų. Ji kiekvienam žingsny kėlė mūsų organizacijos vardą, ir skatino kiekvieną lietuvę moterį bei mergaitę prisirašyti prie mūsų garbingos organizacijos.

Ponia Ambrozaitienė ne tik savo darbais puošia mūsų Moterų Sąjungą, bet ir kur yra reikalas, tai ir prisideda su finansiška parama.

Mes 4-tos kuopos Sąjungietės ir jos valdyba rekomenduojame ponią Anelę Ambrozaitienę į eilę mūsų Moterų Sąjungos Garbės narių. Ir mes turime pasitikėjimą, kad mūsų Sąjungietės tą supras ir mūsų prašymo neatmes. Ji yra netik Moterų Sąjungoje veikėja, bet savo jaunose dienose daug prisidėjo prie Lietuvos Vyčių, laikraščio "Darbininko". Bet mumis tas nesvarbu. Mes gerai žinome, kad ji gražiai atstovauja mūsų Lietuvių Tautą visuose reikaluose, ir gana dažnai dalyvauja mūsų Moterų Sąjungos seimuose savo lėšomis. Daug, daugiau būtų galima apie ponią Ambrozaitienę čia parašyti. Mes gerai žinome, kad ir kitos mūsų Sąjungietės Massachusetts valstybėje pažino ponią Ambrozaitienę ir jos gražius nuveiktus darbus.

Vėl mes sakome, kad pasitikime Centro Valdyba ir mūsų 26-tu seimu, kuris įvyks Worcester, Mass. 1955 m., kad mūsų prašymo neatmesite.

Su pagarba,
4-tos kuopos Valdyba
Somerville, Massachusetts
Vice Pirmininkė *Valerija Visminas*
Finansų rašt. *Valeria Slidžiauskas*.

MANO KNYGA

*Namas be knygų, tai
kūnas be sielos.*

Audra siaučia lauke. Lietus, kai iš kibiro pyla, tad neįmanoma niekur išeiti. Nesinori klausyti radio, pabodo ir televizija. Praskaidrinti neramų ūpą pasuku į kambarį kur randasi mano neatskiriamos, mano tyliosios draugės — knygos.

Laukia jos manęs, tylios, bet visuomet pasiruošusios prakalbėti ar tai į mano protą, ar į širdį; visuomet laukia progos išblaškyti juodą nuotaiką ir nuvesti svajonės keliais. Slysta žvilgsnis nuo vienos lentynos prie kitos, čia stovi puošniais apdais anglų kalboje knygos, greta randasi kuklios, popieros viršeliais apdengtos, bet širdžiai taip mielos, lietuviškos knygos, pažvelgiu į vieną, pavartau kita — ne, neatitinka dabartinei mano nuotakai.

Širdis ilgisi pamatyti kokį vaizdą iš tos, kaip ir nematytos Žemaitijos, mano prabočių žemės. Beveik nejučiomis ranka siekia kuklios, neperdidelės knygelės, tai A. Vilainio "Žemaičių Žemėje". Įsiskaitau į pirmiausiai atsivertusį skyrių:

ČIA MŪSŲ ŽEMĖ

Auksinės, nulinkusios rugių varpos. Ir vėl girdisi žvangant dalgius. Žengia vyras paskui vyrą, juos seka susilenkusios moterys. Čia pat riknuoja ir stato į gubas sena moteris. Jai talkininkauja du nedideli berniukai. Prie vienos gubos stovi senas didelis ąsotis. Bekeliaudami, išvargome ir ištroškome. Paprašėme, kad mus pavaišintų ąsotyje esančiu vandeniu. Gubų statytoja atydziai pasižiūrėjo į mus. Ji skarelės kampu nubraukė prakaitą ir, paėmusi ąsotį, pratarė:
vanduo į vyną pavirsta.

— Prašau atsigaivinti. Čia tik duoninė gira, bet ištroškusiam juk ir Gira buvo tikrai puiki. Atsigaivinę, dėkojome ir klausėme:

— Sakykite, kur čia Simano Daukanto tėviškė, Kalvių sodžius?

Moteris nusišypsojo. Pažiūrėjo į mus ir abu nustebę berniukai.

— Taigi ant arklio jojate ir arklio klausiate. Čia Daukanto tėviškės laukai ir mūsų sodyba.

Išsikalbame. Pasisakome tikslą ir apgailestaujame, kad mes tokie blogi talkininkai, pataikę netinkamu laiku. Vyrai pasigalando dalgius, ir griūvo šnabždančios varpos.

— Visai nesvarbu, paaiškino moteris, — man kaip tik metas į namus. Reikia paruošti pietus, paukščiai taip pat laukia, tad jei norite, galime keliauti kartu.

Ėjome laukų išmintu taku. Priešais matėsi keletas pastatų. Iš šeimininkės sužinojome, kad visi namai jau naujai perstatyti. Buvęs gaisras sunaikinęs visus trobėsius. Viskas sudegė iki pamatų. Net ir gluosniai buvo nusvilę nuo ugnies. Tačiau kai jų stuobrius nukirto, jie vėl atžėlė. Ant senų pamatų vėl buvo atstatyti ir nauji trobėsiai. Prie sodybos matėsi ajerais apžėlęs tvenkinys. Ten klegėjo žąsys, ir kurkė antys. Kieme žalią veją krimto puikus juodbėris.

Kambaryje, šalia kryžiaus ir šventųjų paveikslų, kabojo ir Simano Daukanto portretas. Pasiteiravome, ar nėra užsilikusių S. Daukanto raštų ir jo išleistų knygų.

— Turėjome senų knygų. Jos bestovėdamos sudulkėjo, supelėjo. Atėjo kartą mokytojas ir susirinko kas dar buvo verta ir tinkama..

Gera šeimnininkė pasirūpino vaišėmis. Ant stalo padėjo skilandį, duoną, sūrį su sviestu ir saldžios grietinėlės. Valgėme, kaip senaisiais Daukanto laikais: juodą rūgščią duoną su gerai užteptu sviestu ir sūriu. Kelis kartus pasižiūrėjome į Simano Daukanto portretą. Atsiminėme jo praeitį, jo vaizdingus raštus.

Ir vėl mūsų vaizduotėje atgijo didžiosios galingos girios. Siautė viesulai, tratėjo medžiai, kaukė vilkai ir, kai dangus giedrėjo, dainavo paukščiai. Praslinko pro akis šaunūs Žemaičių raiteliai, kariai, kurie gelžim apkaustytus riterius įveikdavo. Mums jauniems tie vaizdai greit kūrėsi ir blėso. Pro langą matėsi tiktai laukuose išsisklaidę vieniši medžiai. Vis dėlto mums čia geriau buvo suprantama, kaip po gimtuoju dangum brendo didžiąją praeitį mylinti siela.

Po valandėlės mes vėl ėjome laukų išmintu taku. Atsigręždami, vis žiūrėjome į sodybą, apaugusią žaliais medžiais. Nuo sodybos kilo lengvi, melsvi dūmų debesėliai. Rodos, jie kilo, lyg nuo aukuro.

Netrukus atsidūrėme Linkimų bažnytkaimyje. Čia 1793 metais tapo pakrikštytas Simanas Daukantas. Bažnyčia nedidelė, mūrinė. Jos šventoriuje palaidota Simano Daukanto motina ir kiti jo artimieji. Ant jos kapo ir dabar guli didelė paminklinė rudo granito lenta. Viena senutė mums pasakojo, kad šį gražų antkapį S. Daukantas parūpinęs Varšuvoje. Ant paminklinės lentos įrašas taip pat esąs paties Daukanto. Ji visa tai gerai žinanti, nes esanti Daukanto giminaitė.

Ten, kiek prisimenu, maždaug taip rašoma:

“Mūsų geroji motina yra daug vargo iškentėjusi. Jos vyras su trimis dieveriais-švogeriais žuvo netoli Rygos gindami savo tėvynę. (Čia klaidinškai paduotos žinios. *G. D.*). Ji rūpestingai išauklėjo savo sūnus ir dukteris. Amžinai užmerkė akis jau gilioj senatvėje. Sūnūs ir dukterys”.

* *

Po mėnesio mes aplankėme ir Simano Daukanto kapą Papilėje. Jis palaidotas parapijos kapinėse. Šios kapinės randasi ant seno piliakalnio. Piliakalnio šlaitai dar statūs. Čia auga medžiai, krūmai ir visas miškas kryžių. Simano Daukanto kapas randasi netoli šlaito. Ant kapo pastatytas akmeninis kryžius. Jis atrodo, lyg išaugęs medis iš trijų šakų su nukirstomis viršūnėmis. Šį paminklą pastatė jo globėjas kun. Vaišvila. Paminklo apačioj yra įrašas, kad čia ilsisi vargo pelė rašytojas Simanas Daukantas.

Ir kokia nuostabi likimo ranka! Daukantas visą amžių garbino Lietuvos praeitį. Jis visuomet sielojosi savo Tėvynės vargais. Užmerkęs akis jis buvo palaidotas senajame Lietuvos piliakalnyje. Turbūt geresnės poilsio vietos ir pats Daukantas nesitikėjo ir netroško.

Priemiestyje mes suradome vieną senutę. Jai dabar jau visas šimtas metų su kaupu. Ji sakėsi, kad labai gerai prisimenanti Simaną Daukantą. Esą, tada kaip tik tarnavusi pas kleboną Vaišvilą. Daukantas tada jau buvęs senas, senas žmogus. Eidavo susilenkęs, ir tik pasiremdamas lazda. Klebonijoje mokęs vaikus rašyti ir katekizmo. Jis kartu su klebonu ir valgydavęs prie vieno stalo. Kai jis miręs, jau buvęs šaltas ir vėlyvas ruduo. Daukantą palaidojo su didelėmis iškilmėmis. Jam prie kapo pasakė graudų pamokslą. Verkė tada žmonės, verkė ir pats pamokslininkas. Tuomet metai pasitaikę labai sunkūs. Daug vyrų dar nebuvo grįžę iš miškų, rusai juos gaudė ir vežė į Sibirą. Daug nukautų sukilėlių palaidota pamiškėse. Žmonės jiems slapta statė kryžius-kryželius ir dėjo ant kapų eglėšakių vainikus.

Papilės turgaus aikštėje 1924 metais mokytojai jam pastatė puikų paminklą, kuris apvestas geležine tvorele ir apsodintas gėlėmis. Visuose keturiuose kampuose pastatytos graikiškos vazos. Jose tada žydėjo raudonos, kaip kraujo lašai, gėlės. Pats Simanas Daukantas stovi ant aukšto pedastalo. Jis atrodo išdidus, truputį palinkęs, su atversta knyga. Čia jis atrodo nebevargo pelė... Jis atrodo kaip koks karys, laimėjęs sunkų mūšį. Nuleista ranka rodo į žemę. Papėdėje iškalti jo paties ranka parašyti mums reikšmingi žodžiai: “Čia mūsų žemė”.....

* * *

“TODĒL NESIBIJOSIME, KAD IR ŽEMĒ DREBĒTU”

Plasda vēliavas. Jos baltos, violetinēs žalias, raudonas. Draikosi nūtīšē balti, auksiniai kaspinai ir kutai. Spindi ir žiba altorēliu ir vēliavų kryžiai. Procesija iš lēto slenka dulkētu vieškeliu. Ji praeina pro žaliuosius laukus, miškus, sodybas. Minia marga ir pavargusi. Ji jau yra keliavusi keletą žemaitiškų mylių. Daug kartų šią procesiją jau sutiko ir palydėjo bažnyčių varpai. Minia meldžiasi ir gieda Laukais, miškais skardeva garsūs giesmės posmo aidai:

*“Todėl nesibijosime, kad ir žemė drebėtų
Ir kalnai virstų į jūrų gilumas...”*

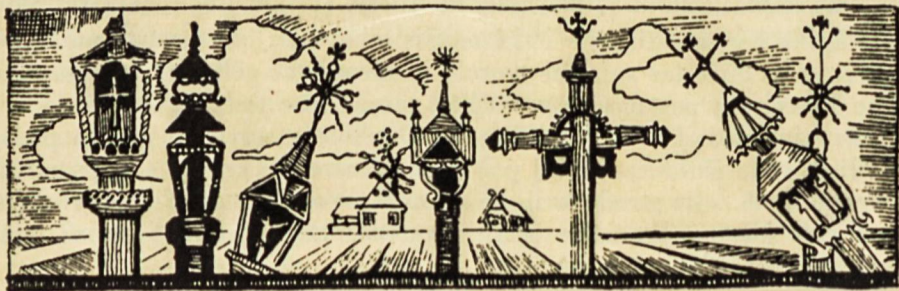
Tik saulei leidžiantis procesija atslenka į Žemaičių Kalvarijos klonius. Čia vėl pasitinka skambantys varpai, kryžiai ir vēliavos lenkiasi viena kitai. Dar galingiau suskamba tie patys didingi giesmės garsai:

“Todėl nesibijosime, kad ir žemė drebėtų...”

Visų veiduose matosi gilus tikėjimas. Jie tiki, kad Dangus išgirs jų maldas ir saugos nuo visų nelaimių. Laukuose bręs, derės brandūs rūgiai ir vasarojai. Dievo Apveizda laimins jų darbus.

Visa Žemaičių Kalvarija jau juda, kaip skrusdėlynas. Jau septynios parapijos su procesijomis čia susirinko... O kiek čia atvyko pėsčiųjų, atidardėjo vežimų... Jau ir saulė seniai už girių nusileido, mėnulis apšivetė klonius, tačiau ratai vis dar darda ir žmonės keliauja. Naktį ir Kryžiaus Kelių lankymas įspūdingesnis. Procesijos išeina į kalnus ne tik su kryžiais ir vēliavomis, bet su uždegtais žibintais ir žvakėmis. Ten, aukštai mirga žvaigždės, o čia žemėje iš kalvos į kalvą slenka, teka liepsnojančių žiburių upė.

Žemaičių Kalvarijos Keliai įsteigti 17 šimtmetyje. Tuo daugiausiai rūpinosi tada Žemaičių vyskupas. Jis pats buvo Šventojoje Žemėje, Kristaus kančios kelius buvo pėsčias išvaikščiojęs. Grįžęs, jis viską sutvarkė ir Žemaičių Kalvarijoje. Kalvose pastatė 19 koplyčių. Tekantiš upelis buvo pavadintas Cedrono upe. Kalvos taip pat pavadintos šventais vardais, pra-

dedant Alyvų Daržų ir baigiant Golgotos Kalnu. Esą pats vyskupas žingsniais išskaičiavęs koplyčių atstumus. Visas kelias buvęs išbarstytas Šventosios Žemės dulkėmis.

Prie bažnyčios buvo apgyvendinti vienuoliai. Jie ir rūpinosi Kryžiaus Kelių garbe ir tvarka. Gausūs maldininku būriai kasmet plaukė į Žemaičių Kalvariją. Kai vienuoliai pradėjo statyti puikią ir gražią bažnyčią, jie nepagailėjo gausių aukų. Ši bažnyčia buvo užbaigta paskutiniais Lietuvos Respublikos metais. Ji ir dabar laikoma senosios Nepriklausomos Lietuvos paskutiniu paminklu. Šventovė ir dabar puošia Žemaičių žemę. Apšigyvenę vienuoliai vėl pradėjo rūpintis maldininkais ir šventovės papuošimu.

Po pusiaunakčio čia viskas aptyla. Tik, kai sužėruoja žaros, pateka saulė, vėl gaudžia varpai. Tada vėjas blaško baltas, raudonas vėliavas. Galingos giesmės posmai vėl pripildo orą ir žemę ir aidu kyla į melsvą dangų.

“Todėl nesibijosime, kad ir žemė drebtų....”

* * *

Užverčiu knygos lapus. Lietus tebetelkšnena į lango stiklus, bet mano sieloj giedra ir šviesu iš tos kelionės į tėvų šalelę. Ir dėkinga esu miegam autoriui, A. Vilainiui už praturtinimą mūsų literatūros tokiu gražiu aprašymu savo kelionių “Žemaičių Žemėje”. Knyga, 132 puslapių, gausiai paveiksluota. Kaina \$1.50. Išleista Lietuvių Knygyno Nemunas, 3143 S. Halsted, St., Chicago 8, Ill.

Girios Duktė

KĄ GIRDEJOME?

Grand Rapids 42-ra kuopa, šiais metais, įrašo daug naujų narių — kuopa pastebi, kad padaryti palengvinimai, įrašyme naujų narių, padėjo joms lengviau įrašyti naujų narių. Kuopa gražiai auga, ir linkime dar daugiau narių įrašyti. Pagal “M. D.” administracijos sąrašą, 42-ra kuopa, rugp. mėn. 1953 m., turėjo 56 nares, o liepos mėn. šiais metais turi 81 narę.

M. S. Konferencijų pirm. Genovaitė Kaneb, 16 d. birželio, susilaukė dvynukų — Peter Watkins Kaneb ir Paul Watkins Kaneb. Sveikiname Genovaitę ir Kenneth Kaneb, linkime Peter ir Paul sveikai augti, o sesutėms Christina ir Claudia, broliui Gregory daug džiaugsmo su naujais broliukais.

Girdėjome, kad A. Nausedienė, po operacijos, jau pasveiko.

Joann Sepavičienė susilaukė sūnaus — sveikiname Joann ir Victorą, kurie augina kitą sūnų Joną. Jonuko naujas broliukas pavadintas Dovydas.

Mildred Leslie susilaukė sūnaus — Paul. Sveikiname Mildred ir linkime viso gero. Ji augina vieną dukrą ir tris sūnus.

Sąjungietės iš visur ruošiasi vykti į seimą, o 5-tos kuopos narės ruošiasi jas priimti.

PENKIAS DEŠIMT METŲ MEDICINOS PAŽANGOS

Amerikos vaikų skiepijimas anti-polio skiepais puikiai išvystytas, o Dr. Jono A. Salk prideda dar vieną puikų įvykį prie medicinos istorijos. Per pusę šimtmečio, medicinos mokslas beveik pašalino kaikuriuose pasaulio vietose ligas, kurios kankino žmoniją per amžius.

Ši pažanga ypač JAVėse stebėtina, kada pagalvojame, kad galima nusakyti šių dienų žmogaus gyvenimo amžių nuo pat jo gimimo. 1900 m. vidutinio žmogaus gyvenimo ilgis buvo maždaug 50 metų. Dabar žmogus gyvena vidutiniškai 70 metų. Prieš maždaug 50 m. tik 1 iš 3 vaikų pasiekdavo 7 m. amžiaus. Šiandien truputį daugiau kaip pusė kūdikių sulaukia šio amžiaus.

Daugiausia prie šio progreso prisidėjo infekcinių ligų kontrolė, ypačiai pasitaikančių pas vaikus. Skiepai ir nauji anti-biotikai (penicillin ir streptomycin), priskaitomi taip pat prisidėję prie mirties ir infekcijos sumažinimo. Dalimi prisidėjo taip pat mokslinė maisto ir vandens priežiūra, insektų ir žiurkių naikinimas ir plačiai naudojama informacija apie sveikatą.

Penkios svarbiausios infekcinės vaikų ligos buvo vėjaraupiai, difterija, tymai, skarlatina ir kokliušas. Difterija ir vėjaraupiai beveik visai buvo nugalėti imunizacijos būdu. Imunizacija ir anti-biotikų kombinacija daug pagelbėjo kokliušui. Tymai pasidarė mažiau pavojinga pradėjus vartoti "gama-globino" injekcijas.

Plačiose pasaulio vietose šiltinė ir dizinterija beveik visai išnyko. Malaria sumažino naudojant vabzdžius užmušanti DDT ir palaikant švarą. Skiepijimai buvo sėkmingi taip pat prieš cholera, pasiutimo ligą ir šiltinę.

Tuberkulozė buvo antrojoje vietoje mirties priežastimi 1909 m. kaip pasėka influencijos ir plaučių uždegimo. Dabar tuberkulozė yra dalinai po kontrole kombinuojant terapiją, viešą mediciniską priežiūrą, chirurgiją ir skiepijimą. Šiuo metu mirtingumo atžvilgiu TB stovi daug žemiau visų kitų ligų.

Plaučių uždegimas ir influenza buvo svarbiausios mirties priežastys 1900 m. Dabar ir jos atsistojo šalia tuberkulozės. To rezultatas yra vartojimas antibiotinės terapijos, kuri padeda išvengti komplikacijų, kurios kadaise buvo fatališkos. Vaikų viduriavimas kas anksčiau buvo viena iš pirmųjų mirties priežasčių beveik visai išnyko.

Nežiūrint šių visų laimėjimų, moderninis medicinos mokslas dar turi kaikurias vietas kuriose mirtingumas didėja. Nežiūrint didėjančio gyvenimo ilgio, yra daugiau tam tikro amžiaus žmonių pas kuriuos irgi reiškiasi degeneruojančios ligos. Jos, skaitant širdies ligas ir vėžį, yra pirmaujančios mirties priežastys įskaitant nelaimingus atsitikimus. Naują kovą su širdies ligomis ir vėžiu mūsų kraštas veda, įvairiose laboratorijose, kurioms padeda fondais organizacijos, kaip American Cancer Society ir American Heart Association.

DIRBANČIŲ MOTINŲ VAIKŲ PRIEŽIŪRA

Kai šeimos finansai pasiekia tokį laipsnį, kad pasidaro būtina motinai susiieškoti darbo, šeimai su mažais vaikais susidaro speciali problema — gerai prižiūrėti vaikus motinai esant darbe.

Pagal paskutinį raportą duotą Amerikos Census Bureau, tokių šeimų skaičius nuo 1948 m. padidėjo 11-15%. Tai reiškia, kad dabartiniu metu Amerikoje 1,500,000 šeimų turi vaikus ligi 6 metų amžiaus, kurių abu tėvai dirba.

Pailgėjęs gyvenimo amžius (daugiau kaip trečdaliu palyginus su laikotarpiu 20 amžiaus pradžioje) ir ilgesnis vaikų laikas praleidžiama mokyklose, šių dienų tėvą pastato į sunkesnę padėtį, negu praeityje jo senelis. Daugely atvejų motina, norėdama padėti aprūpinti vyresnius vaikus ir pasirūpinti savo ir vyro užtikrinta senatve, turi dirbti.

Daugiau tėvų nori savo vaikus laikyti namuose kiek tik galima ilgiau. Jeigu su šeima gyvena ir senelė, vaiko priežiūros problema yra paprastesnė, o jeigu senelė gyvena netoli, ji gali ateiti pagelbėti vienai ar kitai dienai. Kartais motina gali ir su kaimynais susitarti, kad prižiūrėtų mažus vaikus.

Daug šeimų tačiau turi pasisamdyti pašalinį žmogų vaikams prižiūrėti dienos metu. Šiuo atveju didžioji motinos algos dalis išeina sumokėti už kūdikio priežiūrą. Kitos motinos kaip nors įstengia sutaupyti savo algos dalį vaikų auklėjimui, mediciniškoms išlaidoms, namų pagerinimui ir ko kiam kitam tikslui.

Paprastai motinos desperatiškai mėgina neiti dirbti, kol vaikas pasiekia bent 3 metus, kada vaikai paprastai gali žaisti su kitais vaikais. Tada gali būti organizuojama grupinė pagalba, kaip mažamečių mokykla, žaidimų grupė ar vaikų priežiūros centrai, vadovaujami bendruomenės centro, bažnyčios šalpos ar privačios agentūros. Kai kurių įmonių firmos savo dirbančioms darbininkėms turi specialias įstaigas jų vaikams prižiūrėti. Gana dažnai ten, kur nėra tokių galimybių, šeimos susideda drauge ir suorganizuoja tokią pagalbą.

Išspręsti vis didėjančio dirbančių motinų skaičiaus problemą, kaikiurios bendruomenės savo viešos priežiūros programos dalį skiria vaikams. Veikiantieji valstijų ir vietiniai įstatymai padeda užtikrinti, kad vaikai privačios priežiūros įtagose gautų pakankamą priežiūrą, vadovaujant kompetentingiems asmenims. Šios srities ekspertai tačiau pastebi, kad įvairiose vietose vaikai nevienodai gerai prižiūrimi tokiose įtagose.

Daugely didesnių miestų viešos dieninės vaikų auklėjimo įstaigos prižiūri vaikus nuo 3 ligi 6 m. amžiaus. Jos randasi prie viešų mokyklų, būtų projektų ir pan. vietose. Vaikai nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakare prižiūrimi, pavalgydinami. Kada nežaidžia gali pamiegoti arba taip pasilsėti. Nustatytas tokiai priežiūrai ir mokestis.

Common Council

MANO KAIMYNĒ

Prisirankiojo man visokių taukų. Aną dieną viriau vištą. Vištas vis aš pati namie susipjaustau, per tai visi taukai tenka man pačiai, kuriuos aš ištirpdau. Be to, nuo lašinukų (bacon) taukai. Aną vakarą kepiu jautienos kepsnį. Vėl taukai! Užtikau šaldytuve pora bliudelių-dubinėlių vėl su taukais. Ar mesti lauk? Juk mes ne amerikoniai. Nepratę nieko mėtyti. Bet ką su tais taukais daryti?

Nuėjau pas savo kaimynę.

— Ką ji darytų? Ar jai niekada neprisirenka ledaunė pilna bliudelių su taukais? Man jau vietos nebėra kitko padėti.

— Ką, ar tave vyras užpuolė barti, kokį vidurnaktį atidaręs ledaunę, kad pasidarytų kokį suvoštinį, o čia randa tik taukus ir taukus?

Žinojau, kad neišsėsiu iš savo kaimynės akių. Jos malonios, širdingos, bet ir labai pastabios. Kartais aš jaučiu, kad ji mane savo akimis kiaurai perveria! Prisipažinau. Neverti jokie pasiteisinimai.

Tada, mano kaimynė man patarė štai ką:—

Sukrapštyk visus taukus kokius tik turi šaldytuve išskyrus avies į vieną didoką katilą, ir užkaitink iki užvirimo. Numazgok švariai kokias tris didokas bulves. Lupti nėra reikalo, tik "akis" išlupinėk ir kokius grubumus nukaišk. Supjaustyk plonomis ripkelėmis, ir sudėk į taukus. Tegul taukuose verda kol iškils į viršų, ir bus auksinei geltonos spalvos. Nuimk nuo ugnies, ir tegul pastovi 10-15 min. Pakilę bulvės vėl nugrims ant dugno. Taukai bus kiek atvėsę. Dabar juos palengva supilk į kokį didoką indą. Bulves galima valgyti. Dabar iš tų trijų rūšių, tai yra: vištienos, jautienos ir kiaulienos, turėsi vienus gerus - švarius TAUKUS. Tinka jie visur, kaip tai blynams kepti, žuviai ir visur kur tik kepimui reikalingi. O ypatingai gali vartojant šiuos taukus iškepti labai gardžius piragaičius. Davė ji man receptą. Vadinsime juos *Kaimynės Piragaičiai*.

KAIMYNĖS PIRAGAIČIAI

1 podelį cukro,	3 šaukštus saldaus pieno,
$\frac{3}{4}$ puoduko taukų,	1 šaukštuką Baking soda,
$\frac{1}{2}$ puoduko malaso,	$\frac{1}{4}$ šaukštuko Allspice,
2 kiaušinių,	$\frac{1}{2}$ šaukštuko druskos,

Miltų dėti tiek, kad būtų tirštoka tešla.

Taukus, cukrų, pirma sutrinti. Tada sudėti, malasą, suplaktus kiaušinius, ir visa gerai sumaišyti. Su pirmu puoduku miltų — sykiu išsijoti druską, Allspice ir Baking sodą. Kitus miltus nėra reikalo sijoti. Dėti ant skardos; apie kupiną arbatos šaukštuką, ir karštokame pečiuje kepti apie 15 minutų.

Čia galima dėti, pusę miltų ir pusę suplokštintų avižų (Oats). Dėti tų vadinamų: Old Fashioned. Vėl razinkų, riešutų (walnut). Jie laikosi sviežūs apie 3 mėn. ir daugiau. Tad, klaidos nepadarysite, kad iškepsite progai esant šį receptą padvigubintą ar patrigubintą ant syk. Jie nesuges.

— Tai ką daryti su tokiais taukais, kurių jau žinai, kad niekada nevartosi prie valgių gaminimo?

— “Tai kokie gi tie yra? Kokių jau negali vartoti?” Išplėtė savo gražias - malonias akis kaimynė.

— Nugi tie visi kokių negali niekur dėti? Tokie metami lauk!

— “Kokie tie metami lauk?” Ar negalinti duoti kokį pavyzdį?...

— Na, kaip tai: avienos verdant rūkytą paršieną, petį, dešras, tušiniai, per riebių sriubų nugraibymai, ar padažų. Niekada taip nenusemsi, kad kokie trupiniai - skysčiai, kas ne taukai, kad neprisisemtų. Vis šis tas prisisems.

Plačiai nusišypsojusi mano kaimynė ir sako: — Iš tų tavo čia išvardytų, “jau metamų lauk taukų”, gali labai lengvai pasidaryti GERO MUILO. Tokius taukus kuriuos reikia nugraibyti, visada nugriebti į indelį — į šaltą vandenį. Jie tuoj sukietės. Nuspaudyk su šaukštu, užleisk vėl šalto vandens, vėl nuspaudyk. Taip išmazgosi visus prisisėmusius taukuose “priedus”. Pastatyk vėsioje vietoje (sklepe) kokį uždengiamą indą, ir ten visus tuos “lauk metamus” taukus-riebalus “išmazgojusi šaltam vandeny” sukratyk. Visai trumpu laiku, ir ypač su didele šeima esant, tuoj prisikraus reikiamas kiekis taukų vienam muilo receptui.

Davė ji man ant atskiro popierėlio to *muilo receptą*.

Reikia šių dalykų:

- 12 puodukų šiltų taukų (6 svarai)
- 1 blėšinė (can) lye (Babbitt's Lye)
- 6 puodukų šalto vandens,
- 4 šaukštus borax (valgomus šaukštus)
- $\frac{1}{2}$ puoduko amonijos,
- $\frac{1}{2}$ puoduko cukraus.

Visi saikai turi būti lygūs. Ne su kaupu, ir ne su trūkumais. Nesakyti: o man čia perdaug, — supilsiu, ar man to truputį permaža, bus gerai.

Visa prisirengti. Lye supilti pirma, tada šaltą vandenį. Palieka labai karštas. Laukti atvėsimo. Bet turi būti gerai šiltas-karštokas dar kuomet pilsi šiltus taukus. Pilant vis maišyti.

Į atskirą indą sumaišyti amoniją, borax ir cukrų. Pilti ta palengva maišant. Visa tą maišyti kol ima tirštėti. Supilti į dėžę išklotą drabužiu. Kai perkate suknele tai krautuvėj Jums įdeda į tokią storo popierio dėžę, tai kaip tik reikiama miera. Už valandos supjaustyti. Kaip jau gerai sukietėjęs, apversti ant pakloto popiero ir išskirstyti supjaustytus gabalus tegul džiūna.

Muilo taukus supilkite į didelį katilą ir pripilkite antrą tiek vandens. Užkaitinkite. Taukai iškils į viršų. Nusemkite ir perkoškite per audeklą. Visi nešvarumai ir druska pasiliks dugne—vandenį.

Šį darbą dirbdamos, apsiriškite burną ir nosį. Atsargiai, kad neapsitaškyti rankų ir drabužių. Geriausiai maišymo darbą daryti lauke.

Bronė Ivaškiūtė.

HOMES ARE MADE, NOT BOUGHT

Marijona E. Cizauskas

Accent touches should be carefully appointed in the home, as cosmetics are applied to the skin. Certainly when either is done well, an attractive eye-catching effect is produced. In your home accent pieces of furniture are expressive of your personality. They should not be overlooked in furnishing. Accent can be achieved by use of conversational pieces of furniture or by picking up a bright color from an upholstery covering, pillows or perhaps in accessory pieces. At least one, even two accent pieces are good for any room.

If you have used a high color fabric in a favorite chair or sofa, discretion should be practiced in repeating this same color elsewhere in the same room. If you are decoratively adventuresome and have a subtle touch, you will want to extend your accent color into other rooms in your home. Selecting just the right accent pieces of furniture or color for your home is an indication of your decorating ingenuity.

The use of print with print in one room scheme is a new decorating trend. In prints there is many a "new look" and a continuity and fluidity of design. Over-all pattern coverage presents a blended look to enable the use of other prints within the same room. New scenics are almost life-like in color and design.

A trend that can be of decided help to the home decorator is the duplex printed patterns, completely reversable, for the design is printed on the face and on the back of the cloth as well. Drawing effects and printed techniques used to simulate woven fabrics are designed with an eye to cutability and elimination of waste in use.

The airy look dominates today's design scene and casement fabrics are seen and used in an increasing number of places. The fiber story of casements include silk, wool, cotton and many of the man-mades, rayon, acetates, nylon, fiberglass and orlon, often with glints of metallic yarns to subtly enhance the appearance.

Simple textured woven cloths will meet many needs with antique satins, bark cloths, metallic ribbing and nubs. There is a freshness and vitality to the many new and different woven constructions with exciting texture effects. Many of these modern woven and printed designs act as mixers or blenders with period decor.

Combining of the natural and man-made fibers have formed the best in decorative fabrics to suit the homemaker's needs for durability as well as beauty. A new comer to this group of man-made fibers that will bear watching is Fortisan.

See you later —

LITHUANIA

*Lithuania was once a great Empire
Whose lands stretched from Black Sea to Baltic.
Her heroes, still honored in story,
Were knights who earned great fame and glory.*

*It was Tacitus, Roman historian,
Who first wrote of her excellent farming.
Her origin was near the Caspian,
To gods, with the lute, rose her paean.*

*Her musical tongue is Europe's oldest,
A model for scholars of language,
Who delve into lingual transition
And admit its remarkable composition.*

*Her brave people, proud of their culture,
Have withstood long decades of torture.
They've suffered the yoke of wars' bondage,
Watched lands robbed by Mars' flame and carnage.*

*'Though their lot in history was bitter,
Undaunted, their eyes always glitter
At mention of homeland's green countryside,
Their fields, farms and amber their pride.*

*A country of farms, lakes and forests
Resplendent with pines, firs and birches;
Their folk-songs thank the bounties of nature
Their hymns praise God in village churches.*

*The land yields its people its mainstay
Wheat, oats, rye; for cattle sweet hay,
The Baltic's shores gleam with amber golden
To naught but their own toil they're beholden.*

*Lithuania is a song-loving nation
Which revels in all celebration,
A requisite for every occasion
Is its festive dress with ornamentation.*

*The young girls, themselves, are the weavers,
In be vies, they stitch, and are dreamers.
Their hopes and ambitions, their longings their troth
They weave into patterns of cloth.*

*Each skirt boasts its province's coloration,
The blouse is white linen throughout the nation,
From hand-picked pure flax, spun and woven
Oft tulip-splashed, hand artistry proven.*

*Blouse collars and cuffs are embroidered
The aprons with bright ribbons are bordered.
The coiffure set off by flowers, greens and streamers,
Pure amber forms jewels for these dreamers.*

*Of feast days there are so many,
One outstanding — the sixteenth of February.
When, post World War I, Lithuanians saw the sun
And breathed the pure air of sweet freedom.*

*Flags fly on this day — yellow, green and red,
Not there, but in countries of exile,
Her hymn's noble tones are sung with a sigh
In hope that liberation is nigh.*

*There are also great feasts of the Church,
When in festive clothes, through paths of birch,
On August fifteenth each girl brings bouquets
For blessing; and for mankind she prays.*

*You see now four girls posed for dance
Harvest End's day they always enhance,
When sheaves of ripe rye are all bound,
With song fields and pastures resound.*

*Traditional is this dance of the maiden
When carts with the harvest is laden.
She's woven a wreath which she dresses
With cornflowers and poppies for her tresses.*

*This dance of the rye is traditional
It mirrors the days of the past
When, hand scythes and brawny young arms
Did the work of machines on the farms.*

*'Ere long day's toil was pantomine
Rye's cutting and tying put to time
In square dance, in round, in swift moving sound
The lads spun the maiden around.*

*Lithuania, whose story is told,
Lithuania with language so old,
We greet you, salute you,
We need you, we want you,
Your courage is America's mould.*

G. Kaneb

(Read during tableaux, presenting Lithuanian culture)

THE SAME AS MY MOTHER

A little girl and her mother sat at a restaurant table. The look of excitement and pride on the face of the child told other diners that this was a "girl's only outing." Having received the mother's order the waiter leaned forward, smiled at the girl, and said, "And how about you, young lady?" "Oh", was the reply, "I'll have the same as my mother!"

What an awesome thought for us who have Children! These children of ours look to us for a pattern of speech and action. They look up, smile, and say, "I'll have the same as my mother" or "I'll have the same as my father."

I like to watch families walk the smooth flats left by the ocean as it recedes to low tide. You see the mothers and fathers walking ahead and the children tagging along behind. Watch these little one taking "giant steps" so that their little feet come down exactly in the footprints of the mother and father!

"I'll have the same as my mother." What a responsibility we parents have! Their attitude toward their school, the words from their lips, the place they will give the church and community in their lives, are but a few of the things that come to my mind as I think of the little girl in a restaurant saying, "I'll have the same as my mother."

Aunt Alice

WHAT IS A BABY?

Some time ago a London paper awarded a prize for "The best definition of a baby". The prize went to Miss Nellie Braidwood who sent in this answer:

"A tiny feather from the wing of love dropped into the sacred lap of motherhood".

The following is a selection from some of the best definitions submitted:

- A human flower untouched by the finger of care.
- The morning caller, noonday crawler, midnight brawler.
- The magic spell by which the gods transform a house into a home.
- A stranger with unspeakable cheek that enters a house without a stitch to his back and is received with open arms by everyone.
- A bursting bud on the tree of life.
- The latest edition of humanity of which every couple think they possess the finest copy.

- A native of all countries who speaks the language of none.
- The unconscious mediator between father and mother and the focus of their hearts.
- A mite of humanity that will cry no harder if a pin is stuck into him than he will if the cat won't let him pull her tail.
- The most extensive employer of female labor.
- A little stranger, with a free pass to the heart's best affections.
- The sweetest thing God ever made and forgot to give wings to.
- An inhabitant of Lapland.

Aunt Alice

OVER THE TEA CUPS

Let's face one great truth — housekeeping is a hard job. Some of it you enjoy doing, so don't worry about that part. But the rest of it may range from plain tedious to downright hateful. That's the part you should figure on making easier.

Pick out the jobs you dislike most — dish-washing, floor scrubbing, washing, ironing or whatever. Then ask yourself some questions about each part of each job.

Is this necessary? We do a lot of unnecessary things, out of habit. Why dry dishes, when you can let them drain? Why iron sheets and towels?

Ask yourself, which household jobs do you enjoy least? Could these be done outside of your home by someone else? Would these unpleasant jobs be easier if you had better equipment? Can you plan the family budget so as to afford these better tools? Do you plan your housework in advance so that you can mix the jobs you enjoy with those you dislike? Do you get regular rest periods during the day?

Give yourself a break and ask who should do it? (Perhaps the men in your family should be lugging heavy groceries in from the car or dusting in high places for you). How is the best way to do it? You may be doing everything the hard way — walking up and down stairs, making repeated shopping trips, worrying over details.

So begin by studying those unpleasant jobs to, see which can be eliminated, which can be done by others and which can be done more efficiently.

Aunt Alice

MOTINŲ SĄJUNGA

Prieš vienerius metus Amerikos katalikės motinos įsteigė sąjungą, kuri šįmet turi jau 20 tūkstančių narių. Katalikių motinų sąjunga, remiama vyskupų ir parapijos klebonų, paplito po visą Ameriką ir turi 2076 skyrius. Sąjunga stengiasi išplatinti krikščioniškas pažiūras į moterystę, šeimos gyvenimą ir motinų uždavinį. Tikimasi, kad Katalikių motinų sąjunga praves sėkmingą kovą prieš divorsus, kurie yra viena iš didžiausių Amerikos nelaimeių.

Žv.

SU SĄJUNGIETĖMIS

NEW HAVEN, CONN.

Moterų Sąjungos 33-čios kuopos valdyba ir narės pareiškė gilią užuojautą kuopos mylimai raštininkei Marijonai Ramanauskienei dėl mirties jos mylimo brolio Jono Savage-Savicko, kuris su šiuo pasauliu persiskyrė gegužio 14 d., tegul Dievas suteikia Jono vėlei amžiną atilsį.

Gegužio 22 d., Mot. Są-gos 33-čia kuopa suruošė gražią programą paminėti organizacijos 40 metų sukaktį, parapijos salėje. Kuopos pirm. M. Jokubaitė savo paskaitoje apibūdino organizacijos išikūrimą, jos tikslą ir reikšmę katalikėms moterims, prisiminė sąjungiečių nuveiktus darbus bažnyčiai, tėvynei ir artimo meilei.

Suvaidinta vieno veiksmo juokinga komedija "Moterų Medžiotojas" vaidino A. Leikus, S. Tamulienė, D. Ramanauskaitė, N. Ramanauskaitė, B. Strimaitis, V. Šušinskas, A. Plantas. Visi savo roles taip sekmingai ir gerai atliko, kad visi gėrėjosi ir labai linksmai prisijuokė. Sąjungietė S. Tamulienė pati vaidino šiam veikale, ir daug širdies įdėjo jo suruošime.

Programą gražiai paįvairino tautiniais šokiais priaugantis jaunimas po vadovybe Dalės Ramanauskaitės, pašoko Oželį, Blezdingėlę ir Kepurnį. Kiekvieną šokį palydėjo aplodismentai. Šoko R. Eidukaitytė, D. Krokaitytė, A. Makauskaitė, L. Mikalavičiūtė, Z. Šialytė, D. Ramanauskaitė, M. Rumbinas, P. Rumbinas, G. Zembiaskas.

Baletą sekmingai išpildė Jonė Rastaitė, viešnia iš Bridgeport, Conn. — atėitis daug žada jauną šokėją. Šios dienos programa buvo įdomi ir turininga tik gaila, kad nelabai skaitlingai publikos atsilankė, nes tą pačią dieną buvo kitų įvykių.

Sąjungietės pagerbė Aleną Ramanauskieneį gražia raudonų rožių puokšte už jos prielankumą ir už atlikimą daug kartų grimootojos pareigų, taipgi pagerbė jos dukrelę Dalę už taip vykusiai išmokinimą jaunuolių tautinių šokių.

Po vaidinimo įvyko vaisė ir bendra arbatėlė pagerbimui vaidintojų ir šokėjų, vaisėms rūpinosi sąjungietės J. Dičkienė ir V. Gruodienė, kurios viską labai jaukiai, skaniai pagamino.

Vyriausios bufeto šeimininkės buvo Z. Markūnienė, ir O. Norkūnaitė, ir jų padėjėjos.

Visiems vaidintojams, šokėjams ir darbininkėms tariamas nuoširdus ačiū ir visoms kurios prisidėjo su įvairiomis dovanėlėmis vakaro pasisekimui. M.

WORCESTER, MASS.

M. S. 5-tos kuopos narės reiškia gilią užuojautą Jonui Bačinskui, sūnui Jonui, marčiai Frances ir anūkėms, mirus a. a. Petronėlei Bačinskienei.

Ligonei Onai Matukaitienei linkime greit pasveikti.

CHICAGO, ILL.

Moterų Sąjungos 49-tos kuopos veikli pirmininkė Julia Pukelienė ir jos vyras Jurgis, savo puošnioje rezidencijoje 7403 So. Sangamen, suruošė puotą savo dukrelei Margie, kuri su pasižymėjimais baigė Mercy High School. Po atostogų Margie lankys De Paul universitetą. Pukelių vyresnioji dukrelė yra vienuolė, Pranciškietė — Seselė Marija Alma, kuri yra baigusi slaugės mokslą, o da-

bar gilina medicinos mokslą didžioje Mercy ligoninėje Pittsburgh, Pa.

Moterų Sąjungos 21 kuopos ilgametė pirm. Jadvygo Čepulienė ir jos vyras Jonas, birželio 6 d. minėjo savo laimingą 35 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Sveikiname ir linkime sulaukti auksinio jubiliejaus!

Sąjungietė

GRAND RAPIDS, MICH.

Gegužės 8 d. M. S. 42-ra kuopa, Motinos Dieną, užprašė giedotas šv. mišias už gyvas ir mirusias nares. Prelatas kun. J. Lipkus pasakė gražų pamokslą ir Šv. Petro ir Povilo parapijos choras pagiedojo. Tariame širdingą ačių gerb. Prelatui ir asistentams, mūsų vargoninkei Mary Saladka ir visiems choristams. Po mišių buvo pusryčiai ir programa parapijos salėje, dalyvavo gražus skaičius narių ir svečių. Ačiū mūsų pirm. K. Dedinienei už jos darbštumą ruošiant pusryčius ir jos pagalbininkėms — M. Medelinskienei, S. Lutkevičienei, A. Arčikauckienei, A. Steponavičienei, M. Božienei, V. Gedvilieniui ir P. Vaivadienei ir visoms kitoms, kurios prisidėjo prie darbo.

Esame labai dėkingos programos komisijai — M. Baltrūšaitėi ir M. Kušlikienei. Programoje dalyvavo — Laimutė, Lucija ir Aldona Kušlykytės, Rita Baltrušaitytė, Nijolė Dimavičiūtė, Nijolė ir Rita Girginaitės, Marita Astrauckaitė, Gražina Lukaševičiūtė ir A. Mackeliūnas.

Buvo pareikšta motinos dienos linkėjimai, šokiai ir deklamacijos. Nevienai iškrito ašara atsiminus paliktą motinėlę ar močiutę Lietuvoje.

Dėkojame visoms, kurios aukojo "door prizes". Taipgi dėkoja pirm. K. Dedinienei už skaitlingą atsilankymą.

Koresp.

HARTFORD, CONN.

Ona ir Adomas Navickai

Mūsų kuopa laiko už garbę turėti savo tarpe ilgametę sąjungietę, kuri su savo mylimu vyru minės jų auksinį jubiliejų. Rugpiūčio 1 d., 1903 m. Adomas ir Ona Navickai priėmė moterystės sakramentą ir pradėjo naują gyvenimą Minersville, Pa. Paskiau atvyko į Connecticut ir čionai apsigyveno.

Adomas ir Ona Navickai yra pavyzdingi žmonės; išaugino didelę šeimą — dvi dukreles ir keturis sūnus. O. Navickienė yra uoli Sąjungos veikėja — jau vienuoliktą metą kai mūsų kuopoje eina išdininkės pareigas.

Kuopos narės ir visi jų draugai linki jiems geros laimės, sveikatos ir sulaukti deimantinio jubiliejaus.

Nors buvo nutarta turėti susirinkimą tik kas antrą mėnesį, birželio mėn. turėjome extra susirinkimą, nes buvo įvairių reikalų aptarti. Buvo ypatingai svarbu išrinkti delegates į

seimą. Kuopą atstovaus — C. Serwo, R. Monchun, J. Krivicky, A. Navitsky, A. Kedienė ir alternatė P. Ambrosienė.

Dabar rengiamės prie Trilypio Pikniko, kuris įvyks Hartfordo Lietuvių Darže. Nors mums nereikėjo turėti Hartforde, nes praeitais metais buvo, bet visi pamylėjo mūsų parką ir prašė, kad ten ir vėl įvyktų. Kviečiam visus kuoskaitlingiausiai atsilankyti. Prašome ir dovanėlių atsivešti dėl išlaimėjimų — didesnių ir mažesnių — ir padėti darbu.

Turėjome Rummage Sale, kuris davė gražaus pelno. Valdyba tarė širdingą ačiū visoms darbininkėms ir visoms, kurios aukojė drabužius.

Korespondentė

DETROIT, MICH. — 54 kp.

Nors dažnai būna aprašyta mūsų kuopos veikimas, veikla nuolat juda. 1955 metams patvirtinta toji pati valdyba: — Dvasios Vadas Kun. J. Čižauskas, pirm. Antanina Balkienė, vice pirm. Mary Blush, finansų rašt. Ona Kasevičiūtė, prot. rašt. Elzbieta Paurazienė, išdininkė June Shamulnas, išdo globėjos Antoinette Kaminskas ir Stella Sabin.

Kuopa aktyviai dalyvauja ir remia visus svarbesnius reikalus liečiančius katalikybę, Lietuvą ir lietuvius. 1955 metams atstovės į A.L.R.K. Federaciją — 4-tą sk. — išrinktos: Elzbieta Paurazienė ir Alice Savickas. Į Bendrą Šalpos Fondo 76-tą sk. — E. Paurazienė, Mary Blush ir Marcella Rufus. (11 metų priklauso BALF ir kiekvienais metais sumoka \$5.00 — narystės duokles.) Į Detroito Lietuvių Organizacijų Centrą — Elzbieta Paurazienė.

Susirinkimai vyksta kas mėnuo, antrą antradienį. Kartais, po susirinkimų, būna įvairumų, pav., Ona

Kase parodė labai įdomių paveikslų iš jos kelionės Europoje. Taip pat būna "kavutė", kurią paruošia sąjungietės M. Blush ir M. Rufus. Narės maloniai pasisvečiuoja ir pasidalina mintimis.

Kadangi kuopa yra labai duosni svarbesniems reikalams, sukelti finansus, ruošė Bunco ir Pinoklio Balių, sąjungiečių namuose. Narės duosniai prisideda darbu ir aukomis ir tuo kuopai suteikia gražių paramą. Šiais metais buvo trys toki parengimai: — pas M. Blush, E. Mikelionienę ir E. Stepanauckienę. Kuopa dėkinga joms už priėmimą į jų namus, dovanas ir parėmimą.

Aukas, šiais metais, paskyrė: — Vasario 16-tos Nepriklausomybės minėjimo, Vasario 16-tos Gimnazijai, dėl gėlių bažnyčioje Motinos Dienoje, šv. Pranciškaus seserims Brazilijoje, įstojo į A.L.R.K. Federaciją kaip garbės rėmėja "Malda į Mariją". Siunčia savo atstovę E. Paurazienę į seimą ir skyrė \$10.00 auką seimui, kviečia Moterų Sąjungos 1957 metų seimą į Detroitą, kuopa sau įsitaisė visokių reikalingų reikmenų.

Sąjungietės įvertindamos pasidarbavimą ir pasiaukojimą dviejų narių — 1. Vice pirm. Mary Blush — jos 35 metų vedybinio gyvenimo sukaktį, pagerbė ir įteikė, atminčiai, gražią dovaną ir "corsage". 2. Elena Mikelionienė — jos 40 metų vedybinio gyvenimo sukaktį paminėti, įteikė "corsage" ir dovaną.

Motinos Dieną kuopos narės užprašė šv. mišias, bendrai priėmė šv. Komuniją savo motinų intencija. Po šv. mišių buvo bendri pusryčiai, kuriuose dalyvavo ir šv. Vardo D-ja.

Šiais metais kuopa turėjo dvi ligones: — Nellie Laurinaitis ir Mary Swabon. Džiaugiamės, kad pastaroji pasveiko, labai apgailestaujame,

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA 1953-55 M.

DVASIOS VADAS —

Rev. F. Juškaitis
432 Windsor St.
Cambridge, Mass.

PIRMININKĖ —

Julia Mack
9 Dean St.
Worcester 2, Mass.

1.VICE-PIRM. —

Uršulė Daukantas
14 Commonwealth Ave.
Worcester, Mass.

2.VICE-PIRM. —

Augusta Šatkienė
1420 So. Cicero Ave.
Cicero 50, Ill.

RAŠTININKĖ —

Marijona Vaičiūnienė
1927 So. 49th Ave.
Cicero 50, Ill.

IZDININKĖ —

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IZDO GLOBEJOS —

Vera Galnaitė
717 W. 18th St.
Chicago 16, Ill.

Natalie Šatūnienė
6519 So. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

REDAKTORĖ —

Matilda Pauliukonienė
32 Arthur St.
Worcester 4, Mass.

DIREKTORĖS

CONNECTICUT

Charlotte Serwo
1064 Boulevard
West Hartford 7, Conn.

ILLINOIS

Rožė Mazeliauskienė
3405 S. Lituania Ave.
Chicago 8, Ill.

MARYLAND

Veronika Paulienė
417 West Pratt St.
Baltimore, Maryland

MASS., MAINE ir N.H.

Marcelė Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester, Mass.

MICHIGAN

Ona Kase
16234 Lesure Ave.
Detroit 27, Mich.

NEW YORK ir N. JERSEY

Magdalena Galdikienė
186 Hale Ave.
Brooklyn 8, N. Y.

OHIO

Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA

Julijona Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Ona Sidabrienė
6 Commonwealth Ave.
Worcester 4, Mass.

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Jadvyga Čepulienė
5526 So. Wolcott St.
Chicago 36, Ill.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

Dr. S. Biežis

LEGALIS PATARĖJAS

Adv. Konstant Savickas

kad N. Laurinaitienė dar nepasveikusi. Narės už jos sveikatą tankiai pasimeldžia ir prašo kitus melstis.

Kuopa reiškia mūsų narei Ruth Walls gilią užuojautą mirus jos motinai a. a. Onai Dudenas ir anūkui, ir dėl sunkaus pergyvenimo dukters Patricijos. Linkime R. Walls geriausios ir stipriausios sveikatos.

Mūsų narės taipgi apgailestauja netikėtos nelaimės narei Antaninai Blazevičienei. Džiaugiamės, kad jau viskas gražiai susitvarkė. Linkime

jai sveikatos.

Kuopos narės labai atjaučia rimtą susirgimą mūsų kuopos dvasios vado, Dievo Apvaizdos parapijos klebono, Kun. J. Čižausko. Narės sukalbėjo maldą už jo sveikatą ir pasiuntė gėlių. Linkime greito pasveikimo.

Po gana veiklaus pusmečio, kuopa nutarė nedaryti susirinkimų liepos (July) ir rugpiūčio (August) mėn. Sekantis susirinkimas įvyks rugsėjo (Sept.) 13 d. 1955 m., 7:30 val. vak.

Kuopos Korespondentė